

4. În finalul raportului Roșca este adnotat și recursul Robu, din volumul 7 al dosarului P8261. Sînt scoase în evidență aici aspectele abuzive ale acestui proces, care a viciat total decizia de menținere a condamnării greșite din 1983 și m-a încarcerat pînă în 1999 (cererile mele de revizuire fiind respinse, pe motiv că recursul extraordinar ar fi epuizat căile extraordinare de atac). Enumăr încălcările legilor și dreptății în procesul din 1990: nu s-a pomenit nimic despre mărturiile privind intenția de atentat, făcute de mine și de Volcinschi; nu s-a executat suspendarea pedepsei decisă de procurorul general - ca să nu mă pot prezenta la proces; judecătorii au fost însă informați că am fi fost eliberați-încît nu au emis citații și nu ne-au cerut declarații scrise, crezînd că ne putem prezenta; în complet a fost un membru (Igon Dima) din echipa care ne condamnase definitiv în 1983; nu s-a ținut cont de abrogarea pedepsei cu moartea - care impunea aplicarea decretului de amnistie din 1988 la alt articol decît trei; s-a menținut agravanta "consecințelor deosebit de grave" deși paguba era de 16700 de lei, pe motiv că am pus în pericol aparatul represiv al statului comunist etc.

Din păcate, recursul procurorului general (filele 2-3) nu precizează modul în care s-a declanșat acțiunea reparatorie: din oficiu, ca reacție la memoriile depuse de mine (începînd cu cel cu nr. 47, trimis la 26.1.13 la comisia de abuzuri de pe lîngă CFSN), sau prin demersurile domnului Volcinschi - instigator al faptei din 1983 - care a prezentat adevărul domnului Gh Robu, în audiența din ianuarie 1990, în prezența domnului Șerban Suru.

Pentru a atesta că procesul din 1990 nu a ținut cont de elementele noi, dezvăluite după revoluție, și a valida alte aspecte care susțin constatarea abuzurilor cerută la capătul 2 și a drepturilor de constatat la capătul 3, am completat mărturia pe care domnul Suru a depus-o deja în instanța, cu chestionarul anexat.

Tot pentru consolidarea probatoriului pentru toate capetele, am adăugat un chestionar similar, la care a răspuns domnul Marcel Petrișor, prieten din tinerețe cu Raul Volcinschi, care a cunoscut combinația dintre acesta și mine, chiar înainte de 1989 și a văzut suferințele mele după 1989.

Așa cum recomandă legea 221, am adăugat la dosar și o referință din partea Federației Române a Foștilor Deținuți Politici și Luptători Anticomuniști, în care se califică faptele mele, fără echivoc.

5 Pentru capătul 2, legat de abuzurile judiciare, ar trebui făcute următoarele sub-constatări :

- că ancheta și procesul au fost anormale, violente și mistificatoare, scopul nostru real fiind ascuns
- că trebuia să fim încadrați la infracțiuni la siguranța națională, care ar fi fost amnistiate în 1990
- că abolirea pedepsei cu moartea impunea redozarea amnistiei din 1988
- că nu au existat consecințele deosebit de grave și că articolele respective au fost abolite în 1996, eu fiind deținut și în continuare
- că am fost supuși unor presiuni mari pentru a recunoaște infracțiuni pe care nu le-am comis
- că memoriile mele au fost neglijate și cererile de revizuire respinse nejustificat
- că mi-a fost tratată incorect contestația la executare, judecată în 1998
- că mi-a fost blocat accesul la documentele din arhive
- că sînt victima unui abuz judiciar- politic, continuat și premeditat
- că recursul extraordinar din 1990 a fost total ilegal

Aș putea să dovedesc cu martori suferințele pe care toate acestea mi le-au provocat :

- distrugerea mea în pușcărie, unde am fost ținut mult timp în lanțuri, în condiții de exterminare
- represiunea suferită în 1990, pentru participarea la revoluția din decembrie 1989, în penitenciarul Colibași
- determinarea evadării, pentru a-mi cuceri libertatea răpită ilegal, cu mari riscuri
- viața grea după eliberare, datorită cazierului și discriminării
- daunele morale, produse de faptul că am fost tratat ca bandit și nu ca erou
- distrugerea vieții de familie
- eforturi și cheltuieli justițiare inutile, toate sabotate

Sper că se va recunoaște că sînt un caz excepțional, și voi fi tratat ca atare.

6 Pentru a lămuri problema recursului extraordinar ar trebui studiată lucrarea procuraturii la care se face referire la fila 1 a dosarului P8261-7 (53/90A/D/S/760005 din 2.02.1990 sau S/10166/1990). Si chiar dosarul 53/90 (fără ghilimele) ar trebui căutat în altă parte, pentru a verifica prin comparație integritatea versiunii găsite la CNSAS, pe care am numit-o "53/90", care nu conține decît recursul, ședința din 27.08.90 (fila 4) și Decizia 45 din 7.08.90 (fila 5-8). Cum de nici măcar deciziile de suspendare a pedepselor (nr 19821/3429/90 din 7.3.90) nu se află în acest dosar, deși nu găsim nici o explicație a ne-executării lor?

Pentru a clarifica și celelalte manevre juridice abuzive cărora le-am căzut victimă, am trimis în luna octombrie cereri de informare privind deținerea unor dosare care mă privesc, următoarelor instituții cu care am avut legătură (în paranteză am notat telegrafic răspunsurile primite): 1. Administrația prezidențială (răspuns

23c ✓.66.

foarte interesant, pe care îl anexează) 2. Administrația Națională a Penitenciarelor 3. Apador CH (au gasit memoriile mele din 1998 și protestul lor fata de situația mea de detinut politic) 4. CNA 5. CNSAS (sînt pe cale de a cerceta problema) 6. Ministerul Justiției (Petiția a fost trimisă secției instanțelor militare/ Ministerul aparării scrie ca acest gen de dosare au fost predate la CNSAS) 7. Parchet ICCJ (dosarul s-a restituit la 13.04.90 instanței supreme) [cînd de fapt atunci a fost trimis pentru judecare] 8. Senatul Romaniei 9. SRI (au trimis fondurile respective la CNSAS) 10. Judecătoria Aiud (dosarul 1259/97 cu sentința 1659/97, definitivat prin 288/199 a curții de Apel Alba; a fost păstrat 2 ani; Dosarele 543/98 și 2674/98 vizează alte persoane; alte înregistrări nu sînt la ei, fiind dirijate președintelui tribunalului și procurorului Radu Stroe) 11. Tribunal Alba 12. Curte Apel Alba (trebuie plătite taxele, trebuie indicate numerele [dar ele erau indicate în cerere], nu au fost reperate dosare) 13. Parchetul judecătorei Aiud- (nu dețin nimic despre mine) 14. Parchet trib Alba (trimite la Judec. Aiud, Trib. Alba, Curtea de Apel Alba și parchetul de pe lînga Curtea de Apel) 15. Parchet Curte Apel Alba (memoriu înregistrat la ei a avut numărul 617/III/7/1997, a fost trimis parchetului Trib. Alba unde s-a înregistrat cu nr 3508/III/2/16.12.1997; vor numărul de dosar; termenul de păstrare de 3 ani), 16. Penitenciar Aiud [unde am fost împiedicat în 1999 să iau notițe consultînd dosarul și am depus o cerere să nu fie distrus, ca să pot face revizuire] 17. Penitenciar spital Jilava (s-au găsit două internări 04.04-03.12.1984 [cînd am fost tratat pentru pleura desprinsă prin bătăi] și 17.09-23.92) 18. Penitenciar Mărgineni- (ei nu dețin documente, sînt la penitenciarul de eliberare) 19. Penitenciar Rahova (s-au înființat în 1997 și nu au arhiva veche) 20. Parchet Dolj 21. Penitenciar Craiova 22. Tribunal Dolj 23. Parchet Tribunal Arges- (trebuie să mă adresez instituției corespunzătoare...) 24. Penitenciarul Colibași 25. Tribunalul Arges (au dosarul contestației la scurtarea termenului la 12.5ani, și alte dosare atasate, inclusiv cele din 1983) 26. Curtea de Apel Militară București (391/1983 este la TMTB București) 27. ICCJ-SM 28. Parchet Curte Apel militară (trimitere la parchetul TMB) 29. Parchet ICCJ-SM 30. Parchet Trib. Militar București 31. Parchet Trib Militar Teritorial Buc- (nu dețin nimic despre mine) 32. Tribunal Militar București 33. Trib mil. Teritorial București 34. UM02405 Pitești (nu cunosc ce unitate a fost UM05045 și recomandă să mă lamuresc la serviciul istoric al armatei) 35. Judecătoria Sf Gheorghe (dosarul 2253/1991 în care jud. Sfintu Gh. a pronunțat Sent. 343/23.10.91 și dosar 255/92 în care tribunalul Covasna a pronunțat decizia 45/20.03.92; consultare la arhivă și timbraj) 36. Penitenciar Miercurea Ciuc (nu mai dosare din 1999; s-au ținut 10 ani) 37. Tribunal Covasna (nr. înregistrare și trimitere la judecătoria Sfintu Gh) 38. Penitenciar Galați

7. Într-o societate civilizată, ar fi trebuit să reperez și să acced ușor dosarele care compun lungul meu coșmar juridic. Avînd în vedere starea arhivelor postdecembriste, practica distrugerii dosarelor (împiedicînd revizuirile) și poziția obstructionistă a celor care gestionează arhivele și plămădesc legea arhivelor, sînt pus în imposibilitate de a găsi probe suplimentare.

Cum ele au fost deținute și gestionate de partea adversă (statul roman, prin diverse instituții) care are interesul să mișcoreze suprafața constatărilor privind abuzurile regimului comunist și postcomunist, ca să nu plătească daune, vă rog să faceți, unde e cazul, aplicarea articolului 174 cpc *"Dacă partea refuză să răspundă la interogatoriul ce s-a propus în dovedirea deținerii sau existenței înscrisului, dacă reiese din dovezile administrate că l-a ascuns sau l-a distrus sau dacă, după ce s-a dovedit deținerea înscrisului, nu-l înfățișează la cererea instanței, aceasta va putea socoti ca dovedite pretențiile părții care a cerut înfățișarea, cu privire la cuprinsul aceluia înscris."* Aceasta după o eventuală aplicare a art 172 și 175 cpc, unde instanța crede necesar să încerce obținerea unor înregistrări la care eu nu am avut acces.

Vă semnaliez următoarele surse de informații de interes pentru cauză:

- lucrarea 53/90A/D/S/760005 din 2.02.1990 sau S/10166/1990 trimisă de Curtea Supremă către UM05045
- memoriul nr 45 depus de mine la penitenciarul Colibași pentru comisia de abuzuri a CFSN
- dialogul cu mine, Raul Volcinski și Aurelian Pavelescu, transmis în direct la emisiunea "Miezul problemei", realizată de moderatorul Mădălin Ionescu la 3.10.2006, pentru postul National TV, care o are în arhivă, dar a refuzat să-mi facă o copie; este o recunoaștere publică a acțiunii noastre din 1983
- memoriile și cererile de revizuire respinse, trimise la Procuratura Generală și Ministerul Justiției
- dosarul meu de la penitenciarul Aiud, sau explicația distrugerii sale, deși am cerut expres în 1999 să fie conservat, după ce mi-a fost refuzată copierea lui sau luarea de notițe
- inventarul postului de Miliție Osica în 1983, care va arăta că nu au rămas de loc atunci fără armament

8 Situația complexă de drept.

Obiectivele (mai mult decît legitime) ale demersurilor mele în justiție, pentru care am nevoie de constatările cerute în acest proces sînt: